

quia pertinet ad contempionem diffimulatio. Et iis, qui de aliis benemeriti sunt, si non etiam de ipsis. etenim id pertinet ad contempionem, non æstimare dignum iis, quibus omnes dignos æstimet, etiam ipsi sunt. Conficiens verò iræ, etiam obliuio est, ut quæ etiam nominum ferè est, despicientiæ enim videtur etiam obliuio signum esse. Nam propter non curantiam, obliuio fit. at non curantia despicientia est. Ac quibus quidem irascuntur, & quomodo se habentes, & propter quæ, dictum est. Manifestum autem est, oportere ipsos parare oratione tales, quales cum sunt, iracundè se habent, & aduersarios iis rebus affines, in quibus irascuntur, & tales, qualibus irascuntur.

CAPVT III.

Quoniam verò irasci, & deliniri contraria sunt, & ira, & delinitio, sumendum est, & quomodo se habentes lenes sint, & erga quos leniter se habeant, & per quæ leniantur. Sit igitur delinitio, sedatio, & remissio iræ. Si ergo irascuntur despicientibus, despicientia verò est sponte, manifestum est, & iis, qui nihil horum faciunt, vel non sponte faciunt, vel apparentes tales, lenes esse. Et contraria iis, quæ fecerunt, volentibus. Et quicumque etiam in se tales sunt. nemo enim se videtur despiciere. Et contentibus & quos pœnitet. Quasi enim loco pœnæ molestia afficiantur in iis quæ facta sunt, requiescunt ab ira. Signum verò est in famulorum castigatione. Inficiamus enim, & contradicentes magis castigamus. Verùm aduersus contentes iustè se castigari, conquescimur excandescentes. Causa verò est, quòd impudentia est manifesta negare: at impudentia est despicientia, & contemptio. Quos igitur valde contemnimus, apud eos pudore non afficimur. Et se submittentibus & non contradicentibus. Videntur enim confiteri se inferiores esse. At inferiores timent. qui verò timet, nemo despicit. Aduersus autem se submittentes, requiescere iram, etiam canes manifestum faciunt, non mordentes eos, qui prostrati sunt. Et seridò agentibus cum seridò agentibus. Videtur enim curari, sed non contemni. Et iis, qui in re maiore gratificati sunt. Et rogantibus ac deprecantibus. submissiores enim sunt. Et contumeliosis, ac subsannantibus atque despicientibus aut nullius, aut non bonorum, aut non talium, quales ipsi sunt.

Ακαταφρονήτικόν γὰρ ἡ εἰσρονοία. καὶ τοῖς ἡδὺ δὴσὼν δὲ ποιητικοῖς, ἀλλ' ἢ καὶ αὐτοῦ καὶ γὰρ τὸ ἀκαταφρονητικόν. τὸ μὴ ἀξιουμὸν ὡν παύταις καὶ αὐτὸν ποιητικὸν ὀργῆς καὶ ἡ λήθη, ὅτι καὶ ἡ ἡδὺ ἄνομοστον οὐσα παρὰ μικρὸν ὀλιγωρίας γὰρ δοκεῖ καὶ ἡ λήθη σημειῶν ἐξ' ἧς ἀμέλειαν ἠδὲ γὰρ ἡ λήθη γίνεταί. ἢ δὲ ἀμέλειαν ὀλιγωρίας ὄντιν. οἷς ἠδὲ οὐδὲ ὀργίζοντι, καὶ ὡς ἔχοντες, καὶ διὰ ποῖα, ἄμα εἴρηται. δὴλον δὲ ὡς δόξαι αὐτὸν ἀκατασκευάζειν τῷ λόγῳ τοιοῦτος οἷος ὄντες ὀργίλας ἔχουσιν, καὶ ὅτι ἐναντίους τοῦτοις ἐνόησι ὄντας, ἐφ' οἷς ὀργίζονται, καὶ τοιοῦτος οἷος ὀργίζονται.

Κεφάλαιον γ.

Επειδὴ τὸ ὀργίζεσθαι ἐναντίον τῷ παρούσῳ, καὶ ὀργὴ παράσῳτι, πληθὸν πῶς ἐχόντες παρὰ εἰσι, καὶ παρὰ τίνια παρὰ εἰσ χολοῖσι, καὶ διὰ τίναν παρῳνοῦνται. ἔστι δὲ παρῳνοῖσι, κατὰ τῆς καὶ ἡρέμισις ὀργῆς. εἰ οὐκ ὀργίζονται τοῖς ὀλιγοῦσιν, ὀλιγοῦσιν δὲ ὄντι ἐκούσῳ, φατερόν ὅτι καὶ τοῖς μηδὲν τούτων ποιοῦσιν, ἢ ἀκασίῳ ποιοῦσιν, ἢ φανερῶσι τοιοῦτοις, παρὰ εἰσι. καὶ τοῖς τάναντια ὡν ἐποίησαν βουλομένοις. καὶ ὅσοι καὶ αὐτοὶ εἰς αὐτῶν ποιοῦται οὐδέεις γὰρ αὐτὸς αὐτῶ δοκεῖ ὀλιγοῦσιν. καὶ τῆς ὀμολογοῦσι καὶ μεταμελοῦσιν: ὡς γὰρ ἔχοντες δίκην τὸ λυπεῖσθαι ὅτι τοῖς πεποιημένοις, παύονται τῆς ὀργῆς. σημειῶν δὲ ὅτι τῆς ἡδὲ οὐκ ἐπὶ καλῆς ὄψεως τῶν ἠδὲ ἀνομοστοῖς καὶ ἀπληροῦντας μᾶλλον καλῶσθαι παρὰ δὲ τῶν ὀμολογῶντας δικῆς καλῶσθαι, πευόμεσθαι διημιούσῳ. αἴτιον δὲ, ὅτι ἀναγκαστικά τὸ τὰ φατερὰ ἀρεῖσθαι ἢ δὲ ἀναγκαστικά, ὀλιγωρίας καὶ ἀκαταφρονήσι. ὡν γοῦν πολὺ κατὰ φρονήσῳ, ἐκ ἀναγκασόμεσθαι. καὶ τοῖς ταπεινοῦσῳ παρὰ αὐτῶν, καὶ μὴ ἀπληροῦσῳ φαίνονται γὰρ ὀμολογεῖν ἢ τοῖς ἡδὲ οἱ δὲ ἡτοῖς, φοβουῦνται. φοβουόμενος δὲ οὐδέεις ὀλιγοῦσιν, ὅτι δὲ παρὰ τῶν ταπεινοῦσῳ παύεται ἢ ὀργῆ, καὶ οἱ κώμης διλοῦσιν, οὐ δεικνόντες τῶν κατὰ ζῶντας, καὶ τοῖς σπουδαίοισι παρὰ τῶν ἀκαταφρονήσις, δοκεῖ γὰρ ἀνομοστοῦσθαι, δὴ καὶ ἀκαταφρονήσις, καὶ τοῖς μάλιστα κατὰ φρονήσις, καὶ τοῖς δειλοῦσῳ. καὶ παραπονοῦσῳ ταπεινότεροι γὰρ. καὶ τοῖς μὴ ὄντι αὐτοῖς.

ἔστι, καὶ ἡ χλοῦσθαι, καὶ ὀλιγοῦσιν, ἢ εἰς μηδέναι, ἢ μὴ εἰς χερσαῖς, ἢ μὴ εἰς τῶν τῶν οἷον παρ' αὐτοῖς.